

OCR:

Библиотека святоотеческой литературы
<http://orthlib.ru>

(с. 221)

Мѣсаца тогѡже въ ѣлѣ дѣнь.

Сѣтыхъ мѣсяцъ, манѧна, савѣла һъ ісмѣна.

Спѣхы, глаголъ. Подобенъ: Іакѡ дѣла:

**Іакѡ ѡвѣзды многосвѣтлыя, * страсготерпцы прехвѣльни, *
бѣжественныи ѡвѣтгостыи * ѡзардите вселенныи концы, *
демоискагѡ ѡмраченїи, * һъ страстеи (с. 222) тлєтвѣрныи һъ еѣдз
нѣзимающе. Тѣмже днѣсь ѡвѣтлое һъ ѡвѣтгоподное, * һъ савѣтое вѣше
торжество, * сошедшеса всхвѣльни, славни.**

**Манѧна чудныи, * һъ савѣлъ блаженныи, * һъ ісмѣна премѣдрыи, *
пѣснии ѡвѣщенныи да почитгосл: * тѣцѣ бо несозданий * предз
враги ѡфеннопроповѣдающе, * многобожий оғасиша лѣсть *
кробныи һъзлѣни, * һъ славѣ прѣкаша невладаемъ.**

**Царѧ б҃еззаконнаго, * б҃еззакониша повелѣвѣлющаго поклонитися, * һъ
чести принести б҃езсловенныи б҃огомъ б҃ездѣшины, блаженни, *
мѣдрѣ посрамище, * манѧне һъ ісмѣне, һъ савѣле, великоменити: * һъ
посградающе терпѣливиша һъзакониша, * вѣнцы һъсплетоите побѣды, *
ѡ мірѣ молѧщеса.**

Слава, глаголъ ի:

**Чистъ возлюбльши тѧ, слове бѣжїи, славни мѣсяцы, ѹгни
слажднти ѡстрадльши, небрѣгши же һъ ѡ халдѣистви земли, твоимъ
ѡвѣтомъ ѡзаршиася: во ѿрдѣжнвшеса же ѡрдѣжїемъ вѣры, посрамиша**

і́ջліна мұчнітега, манғылз слáвныи, һ қавéлз дінвныи, һ імáлз треbогáтыи, со өцéмz һ джомz пою́ще та, мóлатz, спаси́сaл джамz нашымz.

КртобГородиенз. Подобенз: **О** пресла́внаго чудесе!

Что земное видѣнїе, * єже моима очима виднитса, съ вѣко! *
содержаи всю тварь, * на древо воззвиженъ бызв, * һ оумиреши
всемз дахи жи́знь, * б҃ца плачдзи глаголаше, * єгда о́звѣ на кртѣ
возносима, * һз нелъ неизречению воззмѣвшаго * б҃га һ члвѣка.

Тропарь, гласъ д:

Мученицы твои, гдн, во страданіихъ своихъ вѣнцы прѣла
неутѣшили ѿ тесбе б҃га нашеаго: и мѣще бо крѣпости твои,
мучнітеленъ низложиша, скрѣшиша һ (с. 223) дѣмшишъ немощиа
дѣрзости: тѣхъ молитвами спаси джши наше.

На оѓтреини ѕба канона Октоиха: һ стыихъ на д.

Гласъ и. Пѣснь а. Ірмосъ:

Истрадиши мъ мори мучнітелство фараоне, һ іллаж джшию
настѣльши мъ поимъ хртъ, якѡ прославися во вѣки.

**Поемъ пѣснь вси зижднітелю, һ седержнітелю егъ, страстотерпциевъ
достойни почетиши мъ, славного манғыла, һ страдавшиа из ними, во
вѣки.**

Отеческое слаѓженїе ѿвѣргше Огнепоклоненїе, гоннітела стремленїе
возраziша, һ быша страдальцы, єже въ тѣцѣ, честныи
и сповѣданіемъ.

Якѡ єдиночисленн тѣцѣ, пострадавше єлъ ради, достолѣпни
вѣнчайтса мученицы: молитваса оубо непрестанни, һзбѣвнти вѣхъ

на́из ѿ бѣдз.

Білоруськіе:

Іже ѿ дёбы рождество віыше ёсцествà, рождениею оўтама кнáзла тмы, якоже пішетъ, и ѿврэ ёдемъ, вѣжъ и ѿповѣдаюшымъ.

Песнь Г. Імоса:

Нѣстъ сіялтъ, якѡ гдѣ, и нѣстъ праўеденъ якѡ егъ нашъ, ёгоже поётъ всѧ твары: нѣстъ праўеденъ паче тебѣ, гдѣ.

Нѣстъ, стіи, по доистоінству востхаліти сваішеннюе ваше страданіе, імже оўказаўшеся и ѿплетенными вѣнцы, егъ и збакнителю нашемъ молащеся спасітися наімъ.

Огнёмъ ѿпалимъ, неискрѣдѣваемъ оўмомъ, ріамъ ѿкоўанъ, болѣзнями и звѣщаніи, и ѿкованіи мечі вісте мѣчнцы на нечестивыя враги.

Посраміе томітель, паденіемъ оўжасныи падел ѿстапнікъ и ѿзвѣлаконікъ, христъ оўкрапльшъ мѣчнікъ троіцъ, доблѣ ѿполчнікъ на нечестіе ёгѡ. (с. 224)

Білоруськіе:

Самъ таебѣ приводимъ рождшъ та плютъ, на мольбъ державѣ твоей, христу еже нашъ, и мѣчнікъ твоі: тѣхъ мольбліи оўміри міръ твоі.

Следы, гласъ А. Подобенскаго: Гробъ твоі, спас:

Якѡ траісвѣтлая свѣща, Огнёмъ траческимъ вжегшеся, персвекъ Огню сложашихъ тмъ попалістъ, и христъ со держновеніемъ проповѣдастъ, возілвши ѿврэ ѿврэ кончнъ, трачесленіи мѣчнцы.

Слáва, и нынéй, бгóроди́ченз:

Настáви ны на путь поклонíя, о́уклониши яко прíчино къ везпóтїемъ твáлъ, и преблагáго прогнáбашы як гдá, неискáсебрачна як бгословéнна як мрíе, прнебéжнице щáлнныихъ чесовéкваз, бжíе жилнýце.

Кртогороди́ченз:

Зрлши тл, хртè, венепорóчна як мтн мérтва на кртè просгéрга, вопíаше: си мóй, собезначáльне фцх и дхх, чтò неизречéнное твоё си смотрénie, иже спаслъ си, пречтыихъ рдкъ твоихъ, щедре, созданиe;

Пись д. Имóс:

Изъ горы прнажбненныя, слóве, пррóкъ, єднныя вѣы, хóтлаша волотнтия, бговиднъ о́умотрн, и со стражомъ илбослобаше сиахъ твою.

О корене волшебна, троица бгословéнна як, фтця неблагочестива, матеря же благочестившиа, мченикъ прозлее братъ, возрастившиа плоды благочестия.

Звезды нелестны высте вѣры, яко солнце, явле возмáвшe мрфъ триады як троица, свѣтонесныи мандинъ, савель со іеманломъ.

Молитвса тре яко же єднъ фтц, дати ѿчишениe и ѿставленiе сокровищений, творлши имъ вѣрою истинною, стин мченицы, память вашъ. (с. 225)

Бгороди́ченз:

Палата красна вѣхъ цркъ показа як воистиннъ, и пртоль вѣшилагъ, и вѣшиши твари, бгомати, и предстательница душъ нашихъ.

Пись е. Имóс:

Онъи неведешиа, бговедешиемъ просветибыи концы, просвети ма

ѹ́тромъ члвѣколюбїа твоегѡ, гдн.

Доистодолжи ви мѹченниквъ совершаємъ памѧть: сихъ бо крѹбио
весь ѿстїсѧ тїрскіи воздѹхъ.

Нощеорѹщю дреble вѣрныихъ цркви, мѹченници ию прославленіша
здрею праѣыа иихъ вѣры.

Авралмаша нѣдра мѹченническия дѹши прїла, иже иакоже Обраꙗ
написанъ вѣшнее цртво проповѣдаєтса.

Богородиценъ:

Иже ѿ тѣцы єдинаго воплощенна рѹждши бѣа воистинѣ, егомати,
моли едѣа извѣбнти рабы твоѣ.

Пѣснь 5. Імѹсъ:

Риѳъ мнѣ подаждь івѣтла, ѿдѣлїсѧ івѣтомъ, іакѡ риѳою,
многомилостиве хрѣсѧ, еже нашъ.

Извѣгоща скверны мысленныя итіи мѹченници, спасшесѧ везъ
воленїй, ѿкормленіемъ крѣла наставлѧми.

Крѹви виша зинѣвши земля покры, итіи, и виезапъ мѹши въ
дольниихъ окрѹвищаахъ окровенныи быша.

Оумирѣ міръ, еже, и спаси іакѡ милосердъ стадо твоѣ неуваждено,
молитвами славныхъ истріотерпѣцъ твоихъ.

Богородиценъ:

Иевз гемене заженши бѣа, зиждитела єстества неуглѣниа родилъ єи:
того моли, егомати, спасиша нашъ.

Кондакъ, глаголъ 5. Подобенъ: Вѣшниихъ ищѧ:

Вѣрою хрѣтвою ожизвлены, виевложеныи, и сего вѣриш испишше чашъ,
пѣрескаль идежеиа и дѣрзости на землю (с. 226) иизложисте, тѣцы

ривночнісленіїн, молітвы творліше ѿ вісіх наіз.

Ікои:

Нже нісперва бжитвенню твоєю добротою, інсе жизнодавче, ѿзварі ма
тві, іако да воспою міченікі, за та подвишыася даже до смерти,
и вражію всю крепості низложивши доль, и ідальскія лести
шевгшия, крітою сілою оукреплени: міки бо претерпевше,
треческію славу восприяша, тогодо оубо ѿ вісіх моліте.

Песнь 3. Імос:

Вз началі землю ѿноваўши, и неса словомъ оутвердивъ, благословенъ
єси во вікі, гдѣ еже отецъ нашихъ.

Тріє ѿ єдинаага святла святільникі вожжє христова святонасіла
ціковъ, вінценосца и победоносца славного маніла и страдавшия
су німъ.

Халденикое ѿстайлъше отечество, волшебныя шевгаша віры, тріє
тріє честніи отріжинцы, воліюще: благословенъ єси во вікі, гдѣ
отецъ нашихъ.

Тріє во отгні нже ѿ звіри, халденикія низвігаша сліжбы, и тріє
отріжинцы нже ѿ песяди, пострадавше по хріні, нже ѿ маніла.

Бородиченъ:

Въ женахъ не роди дѣл, токмо ты єдина, дѣо еш: отцѧбо доль, и
міре гори, мінци слікъ не бѣ. отрібъ бо бѣ христосъ.

Песнь 4. Імос:

На гори отецъ прославиша, и въ купині отгнімъ приснодѣви
машеови тайній вільшаго, гдѣ пойтє и превозносите въ всімъ вікі.

Воздержаніемъ вжививши тѣло, благочестіемъ оукрепиши душу,

страдальческое сокрушение всеё оудержаніе, къ невидимымъ иналоженнымъ тмы, христовы страстотерпцы.

Ико же цвѣты, вѣнцы вѣничесма мученикъ христова (с. 227) црковь, неувѣстническою Одеѧденою ѿдѣлса, кроѣю ѿмоченою, іако ѿ неуглѣніи ѿлагренія мученикъ.

Части, христѣ, спасеныхъ, и жреціи оулѹчили твоихъ мученикъ, и неѡемлемыя славы сподобилъ сѧ и сповѣдающиихъ единаго тѧ и на ѕча и дѣы.

Богооднченъ:

Иако єдинаго рожденши ѿ тѣцы, молющи не престаи, вѣ: да и зглѣбимся ѿ беъззаконій нашеихъ, и сподобимся гавленіи єгѡ и цртвиа.

Пись д. Іомосъ:

Проживенное на горѣ законоположникъ во огни и купинѣ, рѣтвѣ приисподѣы, въ наше вѣрныихъ спасеніе, письми немолчными величесма.

Трагійное чадо мученикъ вѣрнѣе, милости, савеле и имѣле, называемою вѣрою сокрашши, єдиномъдренныи нравъ, иже по христѣ и сповѣданія вѣшегѡ.

Ильяна страднаго и ѿстѣпника, листиаго мученика, трапезенномъ пращею побѣдните, тѣцы орѣи оулѹчили вѣнцы вѣспѣ.

Достопаматное чадо мученикъ, по кончинѣ бо зѣніемъ земля покрывши, помалѣ іако съетолѹчныи съезды, ѿ земныихъ небръ ѿблнитѣша.

Богооднченъ:

Иже ѿ твоему боку рожденша и неизвѣнныи словомъ, еже ѿ

Безначáльна фíлa пре^δющиое слóво, бгомáти и въ мгрехъ дѣл, спаса^й
д^δши востребающиъ тѣ.

СВЕТЛЕНЪ.

Чуднаѧ һ̄ тρεплегéннаѧ во пленíцахъ златы́хъ, мѣчнікъ настѣ
всескашeннаѧ память велікаго воне́стиннъ манѹна һ̄ савѣла, һ̄
ісмáна, преславныихъ, һ̄ всѣхъ вѣрныхъ сердцѧ ѿзарлeтъ свѣтломъ, һ̄
дѹши вeseліtz.

БГОРОДИЧЕНЪ:

Ікѡ һмѹщи милюєдїе һ мілостъ велікъ, прѣзри, (с. 228) вспомѣтала
б҃ѣ дѣо, на моѣ смиренїе, һ страстей молвѣ һ соблазнъ житїѧ разорѣ,
Отроковицѣ, һ Огнѧ геенскагѡ һзебаин мѧ твоими молитвами.

На λητθρίν προκίμενη, γλάσι ἀ: Δίβεντες εγένετο σπύριχας ευοήχας: Σπίχας: Βα
ψῆκτραχας ελλογοβόντες εγένετο γάλλας: Απίλας κοράφειέμενης, ψαγάλο ελλαγή,
γλάσι ἀ: Βοζβάσα πράβεδην: Εντλιε λάκη, ψαγάλο ρές: Πρηγάστενης:

Рáдънтиесл, прáведнїи, ѿ гдѣ: